

Hjem og Arne, vil jeg kalde lav og lumpen, og det Samme, man vilde gjøre i saadanne Tilfælde, maa man ogsaa gjøre for sit Fædreland. Man kan være uenig om Maaden, og jeg tror heller ikke, det er særlig ved Militarismen, oi skulle værge os. Jeg tror, at et lille Folk især skal værge sig ved Landens Midler, ved forskellig Oplysning, ved Kunst, Videnskab og alt Saadant. Det tror jeg gjælder for et lille Folk, ikke derimod for et stort Folk, der er Forholdet et andet; men derfor forkafter jeg ikke det andet, det haandgribelige Vaaben, som jeg ogsaa mener maa med. Skulde det blive Enden her i Danmark efter alle de gode fædrelandske Ord, der ere udtalte af vore Digtere og Historiekrivere i Tidernes Løb, at Alt, hvad her er blevet talt, nu skulde være Skvalder og Sofisteri? Det er en Mytke i vor Tid, at der er saa mange Sofister, der føre Ordet, der synge i høje Toner; men naar det kommer til Stykket, staar der ikke Mænd bagved til at indløse Ordet; der er nok af høje Udtryk og Talemaader, men naar man ser paa dem, der skulle indløse dem, saa ville de det ikke. Men jeg har den Tro til det Gode, der er kommet frem i vort Folk, at den Slægt, der voxer op, den skal i Sandhed nok indløse Ordene. Om det nu er beleiligt iaar allerede at indfalde Forstærkningen, derom har jeg ingen Mening efter det, der er fremkommet. Men den Tanke, vi hørte det ærede Medlem fra Middelfart (Mornad) udtale, at lade Soldaterne blive godt bevæbnede og godt udrustede, det, mener jeg, skulde vi ogsaa ind paa. Jeg siger: Lad os snarere koste forholdsvis Mere paa det levende Forsvar — en Tanke, som ogsaa blev udtalt forleden af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) — lad os anvende Penge især paa det levende Forsvar fremfor paa det døde. Selv om Forstærkningen ikke bliver indfaldt iaar, tror jeg, det er en saa frugtbar Tanke, der blev udfastet af det høitærede Medlem for Middelfart, at den nok er værd at tage i Betragtning. (Bust: Koste vi ikke ogsaa paa det?) Jo, men vi koste igjen Meget paa det Andet. Lad os koste Meget paa det levende Forsvar, saa kunne vi spare Lidt, om det skal være, paa det Døde. Der er mange Medlemmer her, der have Sønner i Militærtjeneste; jeg har selv mange Sønner, de ere allerede begyndt at blive indfaldte, og Flere staa for Tur. Jeg vilde sige, at jeg vilde gjerne have, at de skulde være godt uddannede, og gjøre den Gavn, der skal gjøres, haade for deres egen Skyld, og ogsaa for vort Folks Skyld, for, at ikke, dersom Danmark skal dø, det danske Folk, som det blev udtalt, skulde udslættes

under Europas Gaanlatter. Jeg skal ikke komme længere ind paa dette. — Der er ogsaa et andet Udtryk ligeledes af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds, som jeg vil udtale mig om. Han sagde, at han maatte beklage, at vor Forsvarsminister var saa skiftet til at forhandle med Folkethinget, thi derved fik han Mere. Det finder jeg rigtig nok er en underlig Beklagelse. Jeg er tværtimod glad ved, at den høitærede Minister er saa skiftet til at forhandle med Folkethinget og ikke derimod det Modfatte. At det danske Folk skulde stille sig saaledes — hvis, som Gud forbyde, det skulde nærme sig sin Ende — at det skulde krybe i Skjul og ikke turde værge sig, det er for mig saa modbydelig en Tanke, at jeg tværtimod siger med Digteren:

„Gud, kan Du nænne, at Dana skal dø,
 At Hjertet skal visne paa Kjærligheds Ø,
 Nei, før kan Du nenne, med Alfen i Nord,
 At sætte i Brand baade Himmel og Jord“.

Overmoes: Jeg frygter ganske vist, at mine Udtalelser ikke ville gjøre megen Virkning efter den varme Udtalelse, vi hørte fra det ærede Medlem, der nu satte sig, mine Bemærkninger ville nemlig være fuldstændig profaarfe. Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa det Spørgsmaal, der blev draget frem med Hensyn til Straffeloven og den dermed i Forbindelse staaende Foranstaltning, der nys er truffen af den høitærede Minister, efter den høitærede Ministers Udtalelser er der jo ingen Anledning dertil. Jeg skal forøvrigt sige, at jeg nærer samme Forhaabning med Hensyn til Udfaldet af Ministerens Overveielser, som det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds (Bojfen). Det, hvorfor jeg egentlig bad om Ordet, var for at gjøre nogle saa Bemærkninger i Anledning af de idag faldne Udtalelser. Den ene Bemærkning er fremfaldt af min ærede Side-mand tilvenstre, det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. B. Jensen). Jeg er fuldkommen af samme Anskuelse som det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds, at det vilde være i høi Grad urigtigt, om man vilde begynde at rette paa Bestemmelser i Hærloven, som nys ere vedtagne, selv om der derved skulde komme Omstændigheder frem, som man som Overgangstilstand altid maa tage med. Men der er ganske vist et Spørgsmaal, som uvillaarligt paatrænger sig særligt iaar, idet der er endel, navnlig Kapitainer, som ville sårde for Aldersgrændsen, af hvilke flere endnu staa i deres kraftigste og dygtigste Virksomhed. Det turde være et Spørgsmaal, om det, navnlig naar man tager Hensyn til